

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/86/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3825010189
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3825010189.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov Mgr. Jána Odnogu a JUDr. Tomáša Brinčíka v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v Handlovej, trvale bytom C., D. XXX/XX, na neverejnom zasadnutí dňa 07. augusta 2025 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. mája 2025, sp. zn. 2Nt/15/2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku sa sťažnosť odsúdeného zamietla, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. mája 2025, sp. zn. 2Nt/15/2025 bolo rozhodnuté nasledovne:

„Podľa § 69 ods. 1 Tr. zákona zamietla žiadosť odsúdeného A. B., nar. XX.X.XXXX Handlovej, trvale bytom C., D. XXX/XX zo dňa 21.2.2025 o podmienené upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 5 (päť) rokov 7 (sedem) mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. 0T/34/2020 zo dňa 26.6.2020, právoplatný dňa 10.7.2020.“

Citované uznesenie okresného súdu nenadobudlo právoplatnosť, pretože odsúdený ihneď po jeho vyhlásení zahlásil proti nemu sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí, ktorú dodatočne prostredníctvom svojho obhajcu písomne odôvodnil nasledovne:

„Je pravdou, že Trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, č. konania 0T/34/2020 zo dňa 26.06.2020 mi bol uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 5 (päť) rokov a 7 (sedem) mesiacov.“

Poukazujem na tú skutočnosť, že takýto vysoký trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu bol odôvodnený len kvôli tomu, že v roku 1976 som bol odsúdený podľa vtedy platného trestného zákona za jazdu pod vplyvom alkoholu.

Podľa súčasnej platnej judikatúry a viacerých rozhodnutí krajských súdov je len na zvážení samotného sudcu či vyhovie žiadosti, lebo od roku 1976 som nebol trestne stíhaný, nemal som žiadne priestupky, a to ani v cestnej premávke. Tento trest je neprimerane prísny a preto žiadam, aby Krajský súd v mojej sťažnosti v plnom rozsahu vyhovel a Uznesenie Okresného súdu v Prievidzi, č. konania 2Nt/15/2025 zo dňa 12.05.2025 v celom rozsahu zrušil a mojej žiadosti v celom rozsahu vyhovel.“

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým odsúdený podal

sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. Okresný súd prejednal a rozhodol vec na verejnom zasadnutí, na ktorom mal odsúdený aj v prítomnosti svojho obhajcu možnosť vyjadriť sa. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že odsúdený v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti výrokov samotného napadnutého uznesenia krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie správne a v súlade so zákonom.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že okresný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že odsúdený bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. OT/34/2020 zo dňa 26. júna 2020, právoplatným dňa 10. júla 2020, uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 24 mesiacov a zároveň podľa § 61 ods. 2, 3 Tr. zákona mu bol uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 5 rokov a 7 mesiacov.

Okresný súd ďalej pri svojom rozhodovaní vychádzal zo zistení, že odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/1197/76 zo dňa 13.12.1976, právoplatným v prípade odsúdeného dňa 07.01.1977, uznaný vinným z trestného činu opilstva podľa § 201 Tr. zákona (účinného v tom čase) s použitím § 43 ods. 1, 2 a § 44 ods. 1, 2 Tr. zákona a bol mu uložený trest nápravného opatrenia 3 mesiace so zrážkou 15% z odmeny za prácu v prospech štátu a zároveň podľa § 49 ods. 1 a § 50 Tr. zákona aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na dva roky.

Podľa § 69 ods. 1 Tr. zákona po výkone polovice trestu zákazu činnosti môže súd podmiennečne upustiť od výkonu jeho zvyšku, ak odsúdený v čase výkonu trestu spôsobom svojho života preukázal, že ďalší výkon tohto trestu už nie je potrebný.

Podľa § 69 ods. 5 Tr. zákona súd nemôže podmiennečne upustiť od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti podľa odseku 1, ak bol trest zákazu činnosti uložený podľa § 61 ods. 3 až 5.

Na základe preskúmania veci krajský súd dospel k záveru, že okresný súd pri správne zistených skutkových okolnostiach dospel k správne právnemu záveru. S poukazom na okresným súdom zistené skutočnosti, že odsúdený bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. OT/34/2020 zo dňa 26.06.2020 uznaný vinným pre spáchanie prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený z dôvodu recidívy aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu podľa § 61 ods. 3 Tr. zákona, nakoľko odsúdený, ako vodič dopravného prostriedku, už bol za taký trestný čin v minulosti odsúdený, tak nie je možné podmiennečne upustiť od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, nakoľko to vylučuje ustanovenie § 69 ods. 5 Tr. zákona.

K uvedenému zákonnému ustanoveniu krajský súd uvádza, že sa jedná o kogentné ustanovenie, ktoré nepripúšťa možnosť úvahy súdu v otázke vyhovenia alebo nevyhovenia návrhu na podmiennečné upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti. Slovným spojením „súd nemôže“ v ustanovení § 69 ods. 5 Tr. zákona zákonodarca podľa názoru krajského súdu vyjadril jednoznačnú vôľu, ktorá v prípade recidívy zakazuje súdu podmiennečne upustiť od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Pokiaľ odsúdený v dôvodoch sťažnosti poukazuje na to, že predchádzajúce odsúdenie je z roku 1976, teda staršieho dátumu, krajský súd uvádza, že v konaní o podmiennečnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti je súd viazaný odsudzujúcim rozhodnutím, ktorým bol trest zákazu činnosti uložený. Nie je oprávnený zasahovať do tohto rozhodnutia a posudzovať dôvodnosť ukladania trestu zákazu činnosti podľa § 61 ods. 3 Tr. zákona, ktorú možnosť mohol odsúdený využiť v pôvodnom konaní, kde mu bol tento trest ukladaný.

Krajský súd tak považoval za správne závery okresného súdu, že súd nemôže podmiennečne upustiť od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti ani napriek výrazne dlhej dobe od prvého odsúdenia, nakoľko trest zákazu činnosti bol odsúdenému uložený podľa § 61 ods. 3 Tr. zákona.

Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd dospel k záveru, že výrok napadnutého uznesenia je vecne správny a v súlade so zákonom.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná, bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.